

Forborg for Familien? Nei, det kan ikke i mindste Maade ansees for tilstrækkeligt. Altfaa ved at gaae frem paa denne Maade gjøre vi enhver trængende Invalid til et Fattiglem i Communen, men efter Statens Lov som moralsk Person skal den trængende Invalid hverken være Fattiglem paa Communen eller i Staten, men den trængende Invalid og de Faldnes Efterladte skulle være de, mod hvilke Staten i Familiefødrenes Sted opfylder sin moralske Pligt, ved nogenlunde at erstatte det lidte Tab. Det var ogsaa den juridiske Grundsaetning, som det 9de Kjøbenhavnste Medlem (Fenger) opstillede i sit Lovforslag Aaret iforveien, og som vi modtog med megen Glæde, og som gik igjennem her i Thinget; det var en ganske anderledes juridisk Retferdighedslov, som beregnede den mistede Arbeidskraft paa en saadan Maade, at vi Alle ansaae dens foreslaaede Erstatning for passende; men saa kom der en ny Commission fra Regjeringen, saa gik den ærede Deputerede over til denne Commission og blev saa enig med den, at han tog sit eget af Folkethinget vedtagne Lovforslag tilbage, og gik saa over til at blive og være Ordfører her i Thinget for Regjeringslovsforslaget, uagtet Invaliderne, ifølge det, kun erholdt tildeels $\frac{1}{4}$ eller $\frac{1}{2}$ Part mod hvad der efter hans Lovforslag var tilfaldet. Nu see vi Følgerne heraf, og vi ville faae at see endnu flere Følger deraf, det er kun Begyndelsen; thi den juridiske Person i Staten er kommen frem ved denne Lov imod Invaliderne, hvorimod den moralske Person i Staten nu tier for dem, nu, da Nøden synes som at være forbi. Det heed sig dengang, at der var Midler nok, der var Søqvæsthusets Midler i millionvis, der var Krigshospitalskassens Midler af over 1 Million, der var Fonden for de Dvæstede fra 1801 paa flere Hundrede Tusender, der var Centralkassens Midler af Folkets Gaver paa flere Hundrede Tusender, der var Kongens Gave ved Salget af Marienlyst paa henimod 100,000 Rbd., foruden hvad der er indkommet ved private Gaver, og der er nu endelig Statskassens Bidrag af 180,000 Rbd.; men, uagtet alt dette forholder sig saaledes, er dog Sagen den, at nu kommer Statens juridiske Person

og Politimesteren og tilfiger dem til Syn, og siger: Mere kan jeg ikke give af alle disse store Midler i den almindelige Fond, og om I kunne faae Noget af den overordentlige Fond, det veed jeg ikke. — Jeg har søgt for flere saadanne Personer om Understøttelse af den overordentlige Fond, men de have faaet det Svar, at inden 3 Maaneder kunde der ikke tages Beslutning om Anvendelsen af den overordentlige Fond. Jeg skjønner altfaa ikke rettere, end at Finantsministeren har moralsk Forpligtelse til at paa-skjønne og vaage over, at Bestyrelsen snarest muligt raader Bod paa hvad de Trængende mangle, at de faae det igjen, hvad der er dem afdraget, men uden Refusjon til Centralcomiteen, saa at de maae faae hvad der kan tilkomme dem af Folkets Gaver og af de Midler, som ere anførte i Loven. Derfor Finantsministeren ikke kan finde, at han paa sit Over-tillsyns Begne har Myndighed dertil, og en større moralsk Forpligtelse dertil, end Loven paalægger ham, saa seer jeg ingen anden Ud-vei, end at alle vore Invalider i Sognene paa Landet, i Kjøbenhavn og i alle Kjøbstæderne maae forene sig om, hvorsomhelst de findes, at indsende til H. S. Majestæt Kongen og Rigs-dagen paany deres Ansøgninger og paa den Maade bevirke, at en ny Lovbestemmelse ud-kommer, for hvad der nødvendig skal anvendes til Invaliderne fra denne Krig, nemlig for det Første baade Capital og Renter af Centralcomiteens Midler og af Statskassens bevilgede 180,000 Rbd., om saa end alle de ældre Midler forblive i de Hænder, hvor de ere; thi jeg seer ikke, at f. Ex. Søqvæsthuset, hvis Midler aarlig forøges ved Lagerrenten af 12 pCt. fra Assistentshuset, afgiver endnu Noget til Invalidefonden, jeg hører kun, at man bestandig tvivler om, at man kan faae Noget derfra; der er endnu Intet stillet til Bestyrelsens Dis-position, efter denne Lov, fra dette rige Fond. — Bestemmelsen for den Capital og de Renter, som ere indkomne ved Folkets Gaver, er ingen anden end den, at samme skal anvendes til denne Krigs Invalider og til de Faldnes Efterladte og ikke til Andre, og at disse Midler skulle opbruges dertil. — Jeg skal nu saaledes overlade til Finantsministeren at troste